

FRITILLARIA MELEAGRIS L.

Sinds de heer Heimans in den 2den Jaargang van dit Tijdschrift het een en ander over deze plant mededeelde en als gevolg daarvan een aantal — meest reeds bekende — vindplaatsen heeft opgegeven, is er in *D. L. N.* zeer weinig over deze plant gepubliceerd. Doch niet op de eigenaardige verspreiding, wilden wij de aandacht vestigen, maar op een paar merkwaardige vormen, die wij verleden jaar waarnamen.

Langs den Maasdijk, tusschen Maassluis en Vlaardingen, vindt men begin Mei een waar *Fritillaria*-paradijs.

Bij duizenden hangen ze dan te bengelen, witte en roode! Merkwaardig is het groot aantal twee-bloemige exemplaren, dat daar te vinden is. Met een beetje geluk merkt men misschien wel een driebloemig exemplaar op; ja er bestaat zelfs eene, hoewel geringe, kans op een vierbloemige exemplaar (vgl. de fraaie foto in Jaargang VI, pag 147).

Kievitsbloem met gevlekt stengelblad

Even eigenaardig mag zeker heeten een plant met... anderhalve bloem. Behalve de normale eindbloem toch, was de aanleg van een tweede bloem aanwezig: drie bloemdekblaadjes, drie meeldraden en een normale stamper.

Evenals het aantal bloemen, varieert ook het aantal bloemdekblaadjes. Weinmann heeft er in zijn kruidboek (plaat 515, 516 en 517) afgebeeld met grooter of kleiner aantal bloemblaadjes, alsook met „dubbele of volbladige” bloemen. Wij hebben nog slechts exemplaren aangetroffen met 7 en 8 blaadjes, hoewel zeer zelden. Het aantal meeldraden correspondeerde in die gevallen, doch de stijl was telkens afgevallen, zoodat wij het aantal stempels niet meer konden nagaan. Een proef om zulke exemplaren door te kweken om te zien of deze afwijkingen constant bleven, is ons mislukt. De uit de vette klei gestoken planten hielden het in bloempotten niet uit. (Dubbelbloemige planten zijn echter blijkens een bericht in Jaargang III, pag. 40 wel standvastig gebleven).

Grooter nog dan het aantal vormen is de verscheidenheid in kleur dezer bloemen. Men heeft ze gevonden — hoewel niet alle in ons land — van een zuiver witte, lichtgrijze,

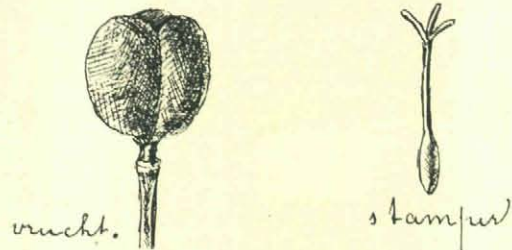
Kievitsbloem met één onontwikkelde bloem.

lichtgele, geelgroene, groene, vleeschkleurige, paarse tot bijna zwarte kleur, met of zonder paarse spikkels.

Ook de catalogi van verscheidene bloemkwekers vermelden heel wat verscheidenheden.

Nog een merkwaardig exemplaar uit ons herbarium dient vermeld. Vlak onder de bloem, veel dichter er bij dan in gewone gevallen, zat nog een stengelblad, dat aan de onderzijde groen was, maar aan de bovenzijde de kleur vertoonde der bloemdekbladen, licht paars met donkere vlekken.

Het herbarium-materiaal der Nederlandsch Botanische Vereeniging, dat wij er op nazagen, bevat weinig afwijkigen en wat opmerkenswaardiger is weinig... vrucht-exemplaren. Natuurlijk, want bij zulke planten is het vooral de bloem die ons aanlokt. Bij Zwolle schijnen vruchten algemeen voor te komen. 't Gaat er mee als met zooveel andere planten: zoolang de aandacht er niet op gevestigd is, neemt men er geen notitie van en gaan de vruchten voor zeldzaam door: vgl. *Ficaria*!

Vruchten en stamper van kievitsbloem.

In Zuid-Holland schijnt de plant veel voor te komen. Uit andere provinciën zijn minder vindplaatsen bekend.

Laat daarom ieder, die er toe in de gelegenheid is, mede werken om ook wat de plant betreft, de kennis onzer flora zoo volledig mogelijk te maken.

Rotterdam.

JANSEN en WACHTER.